

Arrest

nr. 87 479 van 12 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2012.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2012 waarbij de terechtzitting van 24 augustus 2012 wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 31 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat B. DE SCHUTTER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 21 augustus 2011 en heeft zich op 22 augustus 2011 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 30 augustus 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 27 januari 2012.

1.3. Op 26 april 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 27 april 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten en van Arabische origine te zijn. U zou een soennitische moslim zijn afkomstig van Mosul. U zou tot het derde middelbaar naar school zijn gegaan. U bent ongehuwd. U hebt een broer die scholier is. Uw vader is arbeider. Op 15 mei 2004 zou u bij de politie zijn gaan werken tot 11 november 2004. Die dag raakte u gewond bij een aanval op het politiekantoor van Khadra, waar u werkte als bewaker. Midden 2006 zou u opnieuw bij de politie zijn gegaan tot begin 2007. U ging echter niet actief terug in dienst. U tekende enkel de aanwezigheidslijst van het politiekantoor van Karama en daarop ging u terug naar huis. U stopte omwille van de algemene onveilige situatie en het geweld waaraan politieagenten werden bloot gesteld. Begin 2008 ging u opnieuw bij de politie werken. Ditmaal zou u wel effectief actief in dienst zijn getreden. U werkte als bewaker van het politiekantoor van Karama. U zou ook op patrouille zijn geweest en checkpoints hebben bewaakt. Begin 2011 nam u deel aan een arrestatie van vier leden van Ansar al Sunna. Daarom zou u op 20 juli 2011 een dreigbrief hebben ontvangen van 'Jeish al Murabitein Thahirin al Haq'. Uw moeder zou de brief bij u thuis hebben gevonden toen u op het werk was. Uw oom zou u op het werk zijn komen halen en u naar Janbour hebben gebracht waar u ondergedoken leefde bij een smokkelaar. Op 8 augustus 2011 zou u Janbour hebben verlaten. U zou via Turkije naar België zijn gereisd waar u op 21 augustus 2011 aankwam en de volgende dag asiel aanvraag. Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, uw paspoort, uw rijbewijs, een attest van woonst op naam van uw vader, Irakese dinar biljetten van 250, 1000 en 10.000 dinar, een rapport van het derde middelbaar, een politiekaart dd. 15/05/2004, foto's waarop u te zien bent in politie uniform, een medisch attest dd. 11/11/2004, een dreigbrief, een foto van u en een vriend en een vrachtbrief van TNT vanuit Mosul dd. 15/10/2011.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde dat u Irak hebt verlaten omdat u op 20 juli 2011 een dreigbrief had ontvangen waarin u met de dood werd bedreigd omdat u, als politieagent, had deelgenomen aan de arrestatie van vier leden van Ansar al Sunna (CGVS, 27/01/2012, p. 19, p. 16, p. 22). Voordien zou u nooit persoonlijk bedreigd zijn geweest (CGVS, 27/01/2012, p. 12, p. 13, 19). Bovendien vreest u te worden gearresteerd omdat u uw werk bij de politie zomaar had verlaten (CGVS, 27/01/2012, p. 23).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u zeer vaag blijft over de arrestatie die de oorzaak is van de door u ingeroepen vrees. Zo kunt u zich de datum van die arrestatie niet meer herinneren. U zegt dat het in 2011 was maar wanneer precies in 2011 weet u niet. U denkt begin 2011 (CGVS, 27/01/2012, p. 16). Van iemand die zijn land heeft verlaten wegens bedreigingen die hij heeft ontvangen door de arrestatie van vier terroristen, mag toch worden verwacht dat hij zich de datum van die arrestatie preciezer voor de geest kan halen. Dit geldt des te meer aangezien u slechts uitzonderlijk betrokken was bij het uitvoeren van arrestaties (CGVS, 27/01/2012, p. 16). Bovendien valt op dat u zich wel de exacte datum kan herinneren wanneer u bij de politie bent begonnen net zoals de datum waarop u in 2004 gewond bent geraakt. Dat u van een veel recenter incident dat bovendien aan de oorsprong ligt van uw vlucht uit Irak, enkel het jaartal kan opgeven, is dan ook onbegrijpelijk. In ditzelfde verband valt op dat u de namen van de vier gearresteerde mannen niet kunt opgeven. Dit is bevreemdend aangezien u hebt verklaard dat u namen kreeg van de te arresteren personen (CGVS, 27/01/2012, p. 15-16).

Vervolgens verklaart u dat u, als gevolg van de arrestatie van vier Ansar al Sunna leden begin 2011, een dreigbrief krijgt van 'Jeish al Murabitein Thahirin al Haq'. Ansar al Sunna is een uitgesproken soennitische organisatie die de sjiietische invloed in Irak bestrijdt. U beweert echter dat 'Jeish al Murabitein Thahirin al Haq' een sjiietische organisatie is (CGVS, 27/01/2012, p. 22). Dat uzelf aangeeft van een sjiietische organisatie een dreigbrief te hebben ontvangen omdat u vier leden van een soennitische organisatie had gearresteerd, ondermijnt in ernstige mate uw geloofwaardigheid. Bovendien blijkt uit de vertaling van de dreigbrief dat er met geen woord werd gerept over de arrestatie van de vier Ansar al Sunna leden (zie vertaling, toegevoegd aan het administratief dossier).

Gevraagd of u namen kent van leiders van 'Jeish al Murabitein Thahirin al Haq', antwoordt u Abu Hamza (CGVS, 27/01/2012, p. 22). Dit is de grote leider van Al Qaida in Irak, een uitgesproken

soennitische organisatie, die op 18 april 2010 werd gedood. Dat u verwijst naar de overleden Abu Hamza als leider van 'Jeish al Murabitein Thahirin al Haq'deze organisatie, maar desondanks deze organisatie als sjiitische bestempelt is, zeker voor een politieagent, opmerkelijk.

Voorts kan uw relaas over uw concrete vluchtaanleiding, alles behalve overtuigen. U beweert dat uw oom u op 20 juli 2011 uit de kazerne kwam halen. Op dat moment wist u nog niets over de dreigbrief. Zonder iets aan hem te vragen, bent u met hem meegegaan. U deed uw uniform uit, gaf uw wapen en uw badge terug, deed uw burgerkleren aan en ging met uw oom naar Janbur (CGVS, 27/01/2012, p. 20). U wist dat u vervolgd kon worden als u zomaar uw post verliet en toch ging u, zonder de reden te kennen, met uw oom naar Janbour (CGVS, 27/01/2012, p. 24). U zou op dat moment zelfs niet aan uw oom hebben gevraagd waarom u zo dringend moest meekomen (CGVS, 27/01/2012, p. 24).

In Janbour zou uw oom u op de hoogte hebben gebracht van de dreigbrief. U zou uw overste niet hebben ingelicht over de dreigbrief omdat u bang was (CGVS, 27/01/2012, p. 21). Dit is een zeer opmerkelijke verklaring. Volgens uw verklaringen stond u immers op zeer goede voet met uw overste. Hij had er voor gezorgd dat u in de tweede helft van 2006 werd uitbetaald zonder effectieve dienst te moeten verrichten (CGVS, 27/01/2012, p. 12). Hij had er eveneens voor gezorgd dat u, begin 2008, terug in dienst kon treden en dat u een hogere graad kreeg (CGVS, 27/01/2012, p. 14). U verklaarde dat uw overste en de andere politieagenten u graag hadden en dat u werd beschouwd als een held die nergens schrik voor had (CGVS, 27/01/2012, p. 14). In die context is het verwonderlijk dat u uw overste niet zou durven inlichten over de vermeende dreigbrief en dat u zomaar uw post verliet, goed wetende dat u hiervoor gearresteerd kon worden (CGVS, 27/01/2012, p. 14). Er kan toch worden verwacht dat u op z'n minst uw overste zou inlichten over de oorzaak van uw vermeende dienstverzuim of dat u op z'n minst uw ontslag zou indienen om vervolging te vermijden.

Vervolgens is het opmerkelijk dat u niet bij uw collega's, die ook bij de arrestatie van de vier Ansar al Sunna leden waren betrokken, hebt geïnformeerd of ze ook werden bedreigd (CGVS, 27/01/2012, p. 17, p. 22). U vraagt zich af hoe u dit zou moeten doen als u geen contact meer heeft (CGVS, 27/01/2012, p. 22). Van een politieagent, die blijkbaar goed overeenkomt met zijn collega's en zijn overste, mag toch worden verwacht dat hij zijn collega's kan contacteren om te informeren of zij ook werden gevisieerd omwille van die vermeende arrestatie van begin 2011. Deze informatie is immers van essentieel belang om de ernst van de door u ingeroepen vrees te kunnen inschatten. Het feit dat u dit hebt nagelaten, ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw vrees.

Voorts dient te worden vastgesteld dat u op het CGVS hebt verklaard dat u buiten die dreigbrief niet persoonlijk werd gevisieerd. U zegt dat u ook in de gaten werd gehouden maar dat dit voor alle politieagenten geldt en dat u geen concrete aanwijzingen hebt dat u persoonlijk werd gevisieerd (CGVS, 27/01/2012, p. 19, p. 23). Gesteld dat u bij de DVZ verklaarde dat u ook vaak telefonisch werd bedreigd, zegt u dat dat niet waar is (CGVS, 27/01/2012, p. 19). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd u echter uitdrukkelijk gevraagd of u buiten die dreigbrief nog andere bedreigingen had ontvangen. Daarop antwoordde u dat u vaak telefonisch werd bedreigd (Vragenlijst CGVS, ingevuld bij DVZ op 30/08/2011, p. 3). Dat u dan tijdens het gehoor op het CGVS ontkent dat u ook telefonisch werd bedreigd, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw relaas. Er mag van u toch worden verwacht dat u coherent kunt weergeven op welke manier u werd bedreigd.

Gevraagd, tijdens het eerste deel van het gehoor op het CGVS, wie de politiechef was van Mosul toen u in 2004 in dienst was, antwoordt u Adnan al Juburi (CGVS, 27/01/2012, p. 10). Na de pauze, wijzigt u uw verklaringen en zegt u dat 'Liwa Wathik Al Hamdani' hoofd was van de politie in Mosul in 2004 (CGVS, 27/01/2012, p. 11). Gevraagd wie dan 'Adnan al Juburi' is, zegt u dat u het niet weet, dat u zich heeft vergist en dat Adnan al Juburi geen politiechef is (CGVS, 27/01/2012, p. 12). Dat u niet eens de naam kent van de persoon die politiechef was van Mosul in 2004, wekt verbazing. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, was niet Juburi of Hamdani, politiechef van Mosul in 2004 maar Muhamed Kha'iri Barhawi. Dat u hem niet kent is zeer bevreemdend. Het was immers Barhawi die de aanval tegen de politiekantoren in Mosul in november 2004 mee had georganiseerd. Hij werd hiervoor opgepakt en gearresteerd. Dat u, die zelf beweert slachtoffer geweest te zijn van die aanval, dit niet weet is zeer opmerkelijk.

Vervolgens dient te worden vastgesteld dat u geen coherente verklaringen aflegt over uw verblijfplaatsen van de laatste jaren. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken hebt u verklaard dat u van uw geboorte tot uw vertrek in de Khadra wijk in Mosul hebt gewoond (Verklaring DVZ, 30/08/2011, vraag 9). Op het CGVS verklaart u dat u van uw geboorte tot uw vijftien jaar in de Farouk wijk hebt gewoond, dus tot 1998. Dan zou u drie jaar in Souk al Nabi hebben gewoond, dus tot 2001 en dan zou u pas in de Khadra wijk zijn gaan wonen tot uw vertrek uit Irak (CGVS, 27/01/2012, p. 2). Gevraagd of u vóór of ná de val (in april 2003) naar Al Khadra bent verhuisd, zegt u echter na de val (CGVS, 27/01/2012, p. 2). Verder verklaart u dat u pas naar Al Khadra bent verhuisd nadat u bij de politie ging in mei 2004 (CGVS,

27/01/2012, p. 3). Dit is strijdig met uw eerdere verklaring als zou u in 2001 naar de Khadra wijk zijn verhuisd.

Ten slotte dient te worden vastgesteld dat er tegenstrijdigheden zijn tussen uw verklaringen en de politiekaart die u voorlegt. Zo verklaarde u dat u op 15 mei 2004 in dienst bent getreden als gewone agent (Shurti). Pas nadien, in 2009, zou u onderkorporaal (Naib Arif) zijn geworden. Nochtans staat op de badge die u voorlegt dat u op 15 mei 2004 Naib Arif was (CGVS, 27/01/2012, p. 10). U zegt hierover dat dat was omdat uw naam op die van uw vriend leek en dat ze zich daarom hebben vergist (CGVS, 27/01/2012, p. 17). Dit is weinig geloofwaardig. Bovendien staat er op de kaart, dat u lid was van het directoraat van de politie van Ninewa, van de politieafdeling van Karama. Nochtans verklaart u dat u op 15 mei 2004 in dienst trad bij het politiekantoor van al Khadra. Pas nadien zou u in het politiekantoor van Karama zijn gaan werken (CGVS, 27/01/2012, p. 10-11).

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van het door u voorgehouden profiel en uw algehele geloofwaardigheid.

Bovenstaande argumentatie laat niet toe te besluiten dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de stad Mosul in de provincie Ninewa in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in de provincie Ninewa merklijk verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Ninewa is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen bepaalde minderheden oa. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Ninewa. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in de provincie Ninewa leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol oa. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden oa. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën oa. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel (zie bijgevoegde SRB " De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Ninewa/Kirkoek dd. 5 januari 2012).

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Ninewa is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakking van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in de provincie Ninewa subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in de provincie Ninewa aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c) van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Ninewa blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merklijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in de provincie Ninewa is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus

meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit de provincie Ninewa actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Ninewa aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie om te buigen. De identiteitskaart en het nationaliteitsbewijs, het rijbewijs, het attest van woonst op naam van uw vader, de Irakese dinar biljetten van 250, 1000 en 10.000 dinar, het rapport van het derde middelbaar en de vrachtbrief bevestigen uw identiteit en afkomst hetgeen hier niet in twijfel wordt getrokken. De inhoud van de politiekaart dd. 15/05/2004 komt, zoals hierboven aangetoond, niet overeen met uw verklaringen. Hierdoor wordt de bewijswaarde van dit document op ernstige wijze ondermijnd. De politiekaart van 15 mei 2004 doet voorts op geen enkele manier uitspraak over uw beweerde verdere carrière bij de politie of over de door u ingeroepen vluchtmotieven. De foto's waarop u te zien bent in politie uniform, vermogen evenmin iets te veranderen aan bovenstaande appreciatie. Foto's kunnen immers op eenvoudige manier gemanipuleerd zijn. Het medisch attest dd. 11/11/2004 stelt dat u gewond bent geraakt. Het doet echter op geen enkele manier een uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven. De dreigbrief heeft zeer weinig bewijswaarde. Dergelijk document kan immers door eender wie en eender waar zijn opgesteld. In verband met het paspoort dat u voorlegt, dient te worden opgemerkt dat u bij de DVZ verklaarde dat u nooit een reispas had (Verklaring DVZ, 30/08/2012, vraag 21). Toch legt u op het CGVS een reispas voor op uw naam met uw foto uitgeven op 15 april 2003. U verklaart hierover dat u uw paspoort hebt aangevraagd met de bedoeling om te reizen, maar dat u het nooit hebt gebruikt (CGVS, 27/01/2012, p. 8). U verklaart ook dat u vóór 8 augustus 2011 Irak nooit hebt verlaten (CGVS, 27/01/2012, p. 3). Nochtans staat er in uw paspoort een inreisstempel dd. 08/10/2006 wat impliceert dat dit paspoort die dag werd gebruikt om het land binnen te komen. Verder is met het blote oog te zien dat de vervaldatum van dit paspoort werd uitgekrabd en opnieuw aangebracht wat kan wijzen op manipulatie. Het feit dat u dit paspoort voorlegt, ondermijnt eerder de oprechtheid van uw asielrelaas en uw algehele geloofwaardigheid dan dat het uw aanvraag ondersteunt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een “tweede middel”, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/7bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), en de materiële motiveringsplicht, voert verzoeker aan dat de besluitvorming van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) vaak op een wankel basis werd genomen en vraagt hij de zaak terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek. Voorts onderneemt verzoeker een poging om de verschillende weigeringsmotieven te weerleggen of te ontkrachten.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij zeer vaag blijft over de arrestatie die de oorzaak is van de door hem ingeroepen vrees, (ii) het relaas over zijn concrete vluchtaanleiding alles behalve overtuigt, (iii) het opmerkelijk is dat hij niet bij zijn collega's die ook bij de arrestatie van de vier Ansar al Sunna leden waren betrokken geïnformeerd heeft of ze ook werden bedreigd, (iv) hij verklaard heeft dat hij buiten die dreigbrief niet persoonlijk werd gevisieerd, (v) hij niet eens de naam van de politiechef van Mosul kent in 2004, (vi) hij incoherente verklaringen aflegt over zijn verblijfplaatsen van de laatste jaren, (vii) er tegenstrijdigheden zijn tussen zijn verklaringen en zijn politiekaart die hij voorlegt, en (viii) na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie is gekomen dat er voor burgers uit de provincie Ninewa actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. In de mate verzoeker in het verzoekschrift voorhoudt dat indien men zijn verklaringen bij de asielinstanties er op naleest er geen causaal verband kan gevonden worden tussen de arrestatie van de vier Ansar al Sunna-leden en de dreigbrief die hij gekregen heeft van de sjiiitische organisatie "Jaish al Murabitein Thahirin al Haq", gaat hij voorbij aan wat hij tijdens het gehoor bij het CGVS heeft verklaard op p. 22: *"Van wie kwam die dreigbrief? 'Jaish al Murabitein Thahirin al Haq' Waarom werd je bedreigd? Omdat hun vrienden werden opgepakt. Die mensen van appartement in Hay aden wisten dat ik aanwezig was tijdens de arrestatie. Waarom denk je dat je om die arrestatie werd bedreigd? Politieagenten waren altijd in gevaar maar in Hay Aden kennen ze onze gezichten(...)"*. Op p. 16 leest de Raad dan weer dat *"de mensen van appartement Hay aden"* de *"4 terroristen van Ansar al Sunna"* zijn die verzoeker samen met collega's zou hebben gearresteerd in 2011. Derhalve is er, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, wel degelijk een causaal verband tussen de arrestatie van de vier Ansar al sunna leden en de dreigbrief van "Jaish al Murabitein Thahirin al Haq".

Dat verzoeker tijdens zijn verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken de arrestatie van de vier Ansar al sunna-leden niet heeft vermeld hypothekeert bovendien de geloofwaardigheid van zijn relaas vermits in zijn verklaringen bij het CGVS deze arrestatie toch wel belangrijk is en de aanleiding zou zijn geweest waarom een dreigbrief werd gestuurd.

Gelet op het belang van deze arrestatie en de vaststelling dat verzoeker niet vaak arrestaties verrichtte kan dan ook redelijkerwijs worden aangenomen dat hij deze arrestatie preciezer in de tijd zou kunnen situeren en ook de namen van deze arrestanten zou kunnen opnoemen.

In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt is de Raad van oordeel dat wanneer een politieagent een dreigbrief ontvangt, deze laatste minstens zijn korpschef zal inlichten in plaats van gewoon weg te lopen en niets te melden. Zelfs indien hij angstig is omdat het politiekorps misschien geïnfiltreerd is en ondergedoken zit belette niets verzoeker telefonisch contact op te nemen met zijn chef of zijn collega's.

2.5. Verzoeker linkt de arrestatie van leden van Ansar al sunna wel degelijk aan "Jaish al Murabitein Thahirin al Haq" die om die reden een dreigbrief zouden hebben geschreven, wat tot gevolg heeft enerzijds dat aan verzoekers opgediste geen enkel geloof kan worden gehecht omdat, zoals terecht in de bestreden beslissing wordt gesteld, het weinig aannemelijk is dat een sjiiitische organisatie een dreigbrief zou schrijven voor de aanhouding van vier soennieten, en anderzijds zijn profiel als politieagent in het gedrang komt vermits redelijkerwijs kan verwacht worden dat een politieagent uit Mosul wel degelijk het verschil kent tussen Ansar al sunna en "Jaish al Murabitein Thahirin al Haq".

Waar verzoeker stelt dat hij duidelijk te kennen heeft gegeven dat hij de leiders van de groepering "Jaish al Murabitein Thahirin al Haq" niet kent, citeert hij opnieuw slechts een deel van zijn verklaringen: p. 22 *"(...) Ken je leiders van de sjiiitische groep 'Jaish al Murabitein Thahirin al Haq'? Neen. Ken je namen van te arresteren leden van die groep? Ken je namen van mensen van die groep die gezocht worden*

door de politie om te arresteren? Abu Hamza, abu Hisjaar en nog andere maar die twee zijn de grote leiders. (...)". Zelfs al had verzoeker de tweede vraag verkeerd begrepen dan nog kan redelijkerwijs aangenomen worden dat indien verzoeker werkelijk politieagent is hij wel op de hoogte zou zijn van het feit dat abu Hamza, de leider van al Qaida in Irak, op 18 april 2010 werd gedood, zodat hij die naam niet zou hebben opgegeven als leider van een terroristische organisatie. Zo verzoeker meent dat hij geconfronteerd had moeten worden met dit verrassende antwoord en zijn asielaanvraag niet op grond van dit antwoord kan worden afgewezen, benadrukt de Raad dat de beslissing in zijn geheel moet gelezen worden en bezwaarlijk verwacht kan worden dat de interviewer bij het CGVS de asielzoeker met alle incoherenties en vaagheden gaat confronteren wanneer gepeild wordt naar het asielrelaas en de kennis van de betrokkene van elementen en gegevens die betrekking hebben op het relaas en zijn land van herkomst.

2.6. Verzoekers voorgehouden profiel als politieagent in Mosul wordt verder ondermijnd door zijn gebrek aan kennis van de naam van de politiechef van Mosul in 2004. In tegenstelling tot wat verzoeker stelt wordt in het artikel "The Price of Compromise" (adm. doss. landeninformatie stuk 18, p. 1-2) de naam vermeld van de politiechef en het feit dat hij in de gevangenis belandde nadat hij werd ontmaskerd als organisator van terroristencellen. Van de persoon die beweert lid geweest te zijn van het politiekorps in Mosul in 2004 mag verwacht worden dat hij op de hoogte is van de naam van de politiechef die verantwoordelijk was voor aanslagen in die periode, temeer verzoeker stelt dat hij slachtoffer was van een aanslag in 2004.

2.7. Aangezien verzoeker zijn relaas en zijn profiel als politieagent niet aannemelijk maakt kan geen objectieve bewijswaarde worden toegekend aan de politiekaart die wordt voorgelegd. De Raad benadrukt dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Overigens dient te worden opgemerkt dat de politiekaart vermeldt "politieafdeling El Karama" terwijl verzoeker uitdrukkelijk stelde dat hij in mei 2004 begon te werken als "Shurta" op "het politiebureau van 8 sjubaat in Khadra" (gehoor CGVS, p. 10)

Verzoekers identiteitskaart is een bewijs van zijn identiteit en nationaliteit doch toont niet aan dat verzoeker politieagent was in Mosul en in 2011 zijn land van herkomst moest ontvluchten omdat hij geïdendeerd werd door terroristen. Het motief dat betrekking heeft op verzoekers verklaringen over zijn verblijfplaatsen is een bijkomend motief. Daarentegen dient te worden vastgesteld dat verzoeker beweert zijn land van herkomst nooit verlaten te hebben doch uit zijn paspoort blijkt dat hij in 2006 teruggekeerd is naar Irak vermits een inreisstempel is aangebracht.

2.8. Verzoeker verwijst naar het neergelegde medisch attest en stelt dat hij reeds eerder slachtoffer werd van ernstige schade zodat artikel 57/7bis van de vreemdelingenwet moet worden toegepast.

Uit het voorgaande blijkt dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers opgediste relaas en hij ook niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij als politieagent zou zijn tewerkgesteld in Mosul tussen 2004 en 2011, met een onderbreking naar aanleiding van zijn verwondingen als gevolg van een aanslag op het politiekantoor. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat hij opnieuw zal vervolgd of geïdendeerd worden door een terroristische organisatie omwille van zijn tewerkstelling of dat hij behoort tot een risicogroep.

2.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.10. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Voor zover hij zich zou beroepen op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas, merkt de Raad op dat naar aanleiding van het onderzoek naar het eerste middel werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit feitenrelaas. Bijgevolg kan verzoeker zich niet baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn

land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.11. Verzoeker betwist de vaststellingen in de bestreden beslissing niet wat betreft de veiligheidssituatie in Mosul. De motivering dienaangaande blijft dan ook staande en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.12. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS